

Održana još
jedna Akademija
Poslovnog
savjetnika

TAJNICE-dame i poslovne žene bez kojih niti jedna tvrtka ne može

U organizaciji časopisa Poslovni savjetnik od 18. do 21.10. održala se peta po redu mini Akademija Poslovnog savjetnika koja je okupila poslovne žene iz javnog i privatnog sektora iz cijele Hrvatske. 13 predavača, 24 sata predavanja uz broja edukativna predavanja i primjere, te druženje s damama koje imaju vrlo zahtjevnu ulogu

u svakoj organizaciji. One su najuspješnije tajnice u Hrvatskoj i od danas vrlo učinkovito upravljaju svojim vremenom!

Edukaciju su sponzorski popratili Hrvatska pošta, Montana, Zdrave torte i kolači, Office fit by Mario Valentić i Elisabeth Arden, a medijski časopis Lisa.

čaju?" Analize utjecaja na poslovanje (SWOT analize, matrice rizika, skale rizika itd.), sve te analize padaju u zamku povijesnih analiza. Učestalost ekstremnih pojava se ne može predvidjeti pogledom u prošlost. Kad se dogodi najgore ono premašuje najgore što nam je u tom trenutku poznato i tada nam predstavlja osnovu za planiranje.

Krivo postavljene ciljevi

Japancima su zemljotresi, tsunamiji i industrijske nesreće gotovo svakodnevica. Oni su dobri planeri. Ipak, nitko nije mogao predvidjeti događaje koji su doveli do Fukushime. Najgori je prošli događaj uvijek iznenađenje, jer nikada nema presedana. Pristrani izbor nastupa kad stvaramo plan na temelju najgorog mogućeg scenarija. Jednostavno ne vidimo ono što se ne može vidjeti, te zato za nas ne postoje.

Moje peto pitanje "Odražavaju li planovi strategije, ciljeve i stremjenja organizacije?" smatram najintragantnijim. Mnogi planeri, bilo da se radi o kontinuitetu poslovanja, oporavku nakon nesreća ili planovima u hitnim intervencijama itd., najčešće griješe kod izbora ciljeva i težnji organizacije. Rezultat: kruti planovi se raspadaju tijekom implementacije i ne pogađaju pravi smjer kretanja u razdoblju nakon događaja (povratak u poslovanje, oporavak, obnova, novi poslovni potezi). Pogreške i

posljedice su gotovo uvijek fatalne za planere, planove i u mnogim vidovima za organizacije.

Zaključak

Hoće li se vaša organizacija znati suočiti s post-traumatskim stresom ili će doživjeti post-traumatski rast? Kruti planovi propadaju jer nemaju sposobnost da unaprijed ublaže očekivane stresove, a ne vide neočekivane stresove koji će izroniti i prouzročiti niz popratnih učinaka. Pogreške i njihove posljedice informacije su koje bi trebale biti pro-kreativne za organizaciju. Problem kod usvajanja podataka nakon što se proživi događaj, bilo posredno ili neposredno, jest taj što je on trostruko. Prvi je problem odgovornost. Već sam ranije spominjao "odgovornost". Ponovit ću, odgovornost je najvažniji element ako želimo biti sigurni da će se plan doista osmisliti, provesti i primijeniti kad se događaj dogodi. Drugo, težimo tome da pogrešno imenujemo pojave. Možda bismo ono što navodimo kao "naučenu lekciju" trebali nazvati "identificirani podatak". Najčešći rezultati analiza koje slijede nakon samog događaja zapravo su najvećim dijelom "lekcije" koje ne trebamo naučiti – učinkovitije bi bilo da ih identificiramo i potom zakopamo u naknadnim izvještajima o tom događaju. Kada se stvari slegnu i kada se trauma nastala tim događajem smiri, najbolje ćemo sastaviti izvještaje, te će tad organizacija opet po-

četi djelovati netransparentno. Kad se vratimo netransparentnom djelovanju, postoji velika šansa da ponovimo iste pogreške. "Naučene lekcije" se ne mogu kapitalizirati, osim ako se u pravilu ne traži podobnost. I treće: mnoge organizacije nemaju kulturu "Budućeg-Forward" razmišljanja.

Jednom prilikom sam postavio pitanje grupi poslovnih planera u vezi kontinuiteta poslovanja, oporavka nakon nesreća ili planova o hitnim intervencijama. Pitanje je bilo je li im moguće raditi u svojim organizacijama ili su tek običan *privjesak* poslovanju. Odgovor me nije iznenadio – *privjesak*, a mnogi su naveli kako su sretni što „lete ispod radara“, kao da im je to davalo neku sigurnost u to da će zadržati posao (nitko ih ne primjećuje, dakle ne postoje). Naginje se brkanju pojmova nepoznatog i nepostojećeg. Ne možemo izračunati vjerojatnost pojave nekog događaja zato što simulacija pogreške naraste kad je vjerojatnost mala. Što je događaj rjeđi, teže ga je detektirati, te manje znamo o učestalosti njegova pojavljivanja. ■

Nefleksibilni planovi bliski su krutom razmišljanju; ono što ne vidimo toga nema, a ono što ne razumijemo ne postoji. Stoga pitajte sami sebe: „Zar je ono što vidim sve što postoji?“